

NYÁRI ZÁPOR

Rezzelés nélküli világ
A forróság szívdobbanása a kikötő körül
Lusta nap hever kábultan a part felett
Atomgyíkok sütkéreznek az örökké élő bronzsínű fényben
Nincs mozgás, nem közeledik csillogó acél ebből a
Lélegzetelállítóan kék égből
Az aranyruhájú cirkuszi lányok elvitorláztak
Az oroszlánszelídítők játéka véget ért
Bárki törte fel a hét pecsétet és engedte szabadon a dühös angyalokat
Én nem ismerem
Csak várok a nyári záporra
Vagy valami másra
A próféta felemeli fejed
A méhek rajának közepében állsz és hallgatod
Életem szerelme, itt van minden, ami kedves nekünk, igen
Együtt megváltoztathatjuk a világot
És ha még mindig meg vagyunk hívva
Egy rövid sétára ezen az összejöveten
Én elmegyek
A titokért, vagy talán többért
De utoljára azt a hírt hallottam, hogy Isten elhagyott minket
Egy vadonatúj univerzumért
Azt mondják ezek voltak utolsó szavai
Az aranyruhájú cirkuszi lányok elvitorláztak
Az oroszlánszelídítők játéka véget ért
Bárki törte fel a hét pecsétet és engedte szabadon a dühös angyalokat
Én nem ismerem
Csak várok a nyári záporra
Vagy valami másra
Micsoda isteni érzés
Boldog vagyok ismét
Jéghideg eső

RÓMEÓK

Ott áll egy fiú egy kis fekete kutyával
Ott áll egy fiú egy kis fekete kutyával
Egy darabig az óráját figyeli
És a múltó évek lassan lemossák arcáról a festéket
És a múltó évek lassan lemossák arcáról a festéket
Ahogy az eső mossa el az olvadó havat
Ő egy magányos útszéli Rómeó
Láthatod őt az ablakodból ma éjjel
Ez a világ egy megosztott hely
És a fiú rád vár

Az összes fiút bezárták egy erődbe
Az összes lányt bezárták egy erődbe
Csak mert ez bűn lehetett

Az lehetett
Hús és vér vasban és acélban
Hús és vér vasban és acélban
Csak mert ez bűn lehetett
Az lehetett
Mindannyian útszéli Rómeók vagyunk
Láthatsz minket az ablakodból ma éjjel
Ez a világ egy megosztott hely
Rád várunk
Mindannyian útszéli Rómeók vagyunk
Ez a világ egy megosztott hely – tudod
Időnként mindannyian véleményt változtatunk
Láthatsz minket az ablakodból ma éjjel
Rád várunk

ITT HAGYOTT

Fagyos páfrányként él képzeletemben
A lámpafény égeti a szemem és ő eltűnik
Ceruzám megfagyott a kezemben
És a levelet képtelen vagyok megírni
Olyan ez az érzés, mint egy sivatag
Melyből nem lehet kijutni
Késő este felriadtam
Felhívott és végleg eltűnt
De hangja még mindig visszacseng
Kiüresedett álmaim csendes mélységében

Itt hagyott
Megint
Itt hagyott
Itt hagyott megint
Nem menj el
Kérlek, maradj
Ne rikass meg

Tudatom keresztüláramlik egy hangon
Ahogy halovány reflexiók játszanak a kiüresedett utcákon
Hallom a gépek zümmögését
Egy távoli hang, mint a hidegen áttörő mennydörgés
Nincs menekvés – tudom
Vég nélkül zuhanok körbe-körbe
És még több, hogy az emlékezet felnő
Feloldván a valóság csendes mélységeit

Itt hagyott
Megint
Itt hagyott
Itt hagyott megint
Nem menj el
Kérlek, maradj

Ne ríkass meg

Mostanra meg kellett tanulnom
Igen, már tudom, hogy soha nem tér vissza

A SZERELEM TITOKZATOSSÁGA

Minden, amit akarok te vagy, nem tudtad?
Örökké szeretni foglak, nem tudtad?
Ez az igazság
Itt hagylak ezen az éjszakán
De ne hallgass rájuk, ha azt mondják
Hogy sohasem találkozunk ismét
Az Ígéret Földjén
Nem veszíthetjük el a versenyt
Összetörte a titkos varázslatokat
Melyeket nekünk tulajdonítanak, szerelmem
Millió év előnnyel minket már nem érhetnek el
Számunkra örökké érthetetlen marad
a szerelem titokzatossága

Ez a szerelem titokzatossága
Add át a tested a titoknak
Tépd le az egyenruhád
Ez a szerelem titokzatossága

Minden, amit akarok, az a szabadság, nem tudtad?
Szabadok akarunk lenni mindannyian
Mint a tengerek vadállatai
Még egy utolsó búcsúcsók
És elválunk egy rövid mosollyal az arcunkon
Keresztül a szögesdróton
Amelyet a pillangók megvetnek
Nem veszíthetünk el mindent – szerelmem
Millió álmunk előnyt ad
Nem érhetnek el bennünket soha
Hiszen számunkra örökké érthetetlen marad
A szerelem titokzatossága

ARIANA

Az utcán vezetve
Rádiót hallgatva
Mit kapunk?
Ariana
Olvasva az újságokat
És a híreket
Ugyanazt kiáltják, nem hallod
Ariana
Uralja az üzletet, ő egy nyugtalan mai fiatal
Mindenki tudja, bárhol jár

Stílusa van

Ariana mániák uralják a földet
Nem hallottad?
Ariana mánia tartja tűzben a színpadot

Megbolondulunk érte
Az örületbe kerget minket
Minden lángol, bárhol jár
Tetőtől talpig vonzó
A Casanovák és a zombik egyetértenek
A kolibrikkel és a tengerek vadállataival
Ariana valódi szenzáció
Mikor láthatjuk a képernyőn?

Ariana mániák uralják a földet
Nem hallottad?
Ariana mánia tartja tűzben a színpadot

MENNYORSZÁG VAGY POKOL

Régen
Ráébredtem
Hogy mosolyod árnyéka cikázott át gondolataimon
Honnan tudhattam volna, hogy ez volt az utolsó
Isten Hozzád
Amely keresztülsuhan az éjszaka szélmalmain
Sohasem érted, amikor hozzád beszél, kisfiú
Sohasem látod, amikor hozzád beszél
Túl messze van

Mennyország ez vagy pokol
Álmaink hullámain át sodródunk
És a Föld egy bohóc aki sir
És senki nem tudja megmondani
Igaz-e

Régen
Sírtam
Barmikor ébredtem nélküled
Mint egy idegen az éjszaka mennydörgésében
Aki könyörög a Naphoz, hogy világítson ma éjjel
Sohasem érted, amikor hozzád beszél, Mon Amour
Sohasem látod, amikor hozzád beszél
Túlságosan messze van

Mennyország ez vagy pokol
Álmaink hullámain át sodródunk
És a Föld egy bohóc, aki sir
És senki nem tudja megmondani
Igaz-e

ÉVMILLIÓKON KERESZTÜL

Szeretek táncolni egy idegen nap alatt
Végig a dűnék mentén – veled
Ahogy megcsókollak a homokban
Adunk, na és?
Álmos kígyók között élünk
Kik rólad és rólam álmodnak
De meddig?

Évmilliókon keresztül álmodnak
Évmilliókon keresztül álmodnak
A köd beburkolja, elrejtí és végül felfalja lelkünket
Mielőtt meg újra kinyitnánk szemeinket
Oly messze leszünk
Emlékezz ránk

Írántad érzett szerelmem sohasem múlik el
Akkor sem ha a látszat ellene szól
Kifutunk az időből
Magam mögött hagylak
Nem számít az, amit mondunk
Hogy nem akarunk többé találkozni
Szerelmünk hatalmasabb életünknel

Évmilliókon keresztül álmodnak
Évmilliókon keresztül álmodnak
A köd beburkolja, elrejtí és végül felfalja lelkünket
Mielőtt meg újra kinyitnánk szemeinket
Oly messze leszünk
Emlékezz ránk

És tudjuk, hogy tegnap barna volt a hold
És hogy ma fekete
Holnap pedig vörös lesz
És tudjuk, hogy amikor a Hold felé megyünk a Nap is velünk jön
...
És tudjuk, hogy tudjuk ami tudunk
Ez az igazság?

A REJTÉLY KÖZEPE

A hold peremén egy magányos ember áll
És fűjja a kürtjét, ahogyan csak bírja
És a lány a bárban
Egy mosollyal lerázza arcáról a tél leheletét
És egy kis fekete kutya ugat egy fiú mellett
Ez a megbeszélte időpont
Vagy lehet, hogy túl korán jöttem?
Miután kaptam egy furcsa megívást ötórás teára

Valakitől, akit nem tudok visszahívni

Ez a rejtély közepe
Nem túl komoly
Semmi más csak egy nagy rácsodálkozás
És az elnök lova egy nyúl – természetesen
Ahogy ezt egy nagyfiú gondolja

Egy drótkötél élén korcsolyázok
Amely egy távoli tengerpart és e dal között van kifeszítve
És akkor azt mondom
A megérzés csak egy újabb lépcsőfoka az esélynek
Amíg végigsétálunk az öreg piramis lépcsőin
A kis fáraóké volt
És a kis fekete kutya itt van ismét
Ő az igazi társ az idegen földön
Születésnap vendégségben, a farkasember szurdokában
És nem tudom visszahívni a csengő telefont

Ez a rejtély közepe
Nem túl komoly
Semmi más csak egy nagy rácsodálkozás
És az elnök lova egy nyúl – természetesen
Ahogy ezt egy nagyfiú gondolja

PATRICIA PARKJA

Instrumentális

ESETLEG

Isten hozott
Vagy úgy is mondhatnám: viszlát
Az a kérdés, milyen közel vagyunk távol
Hazamész ezután a show után, vagy elutazol a vadonba?
És ha otthon hagyod a ruhásszekrényt, mit fogsz felvenni?
Agyonhasznált reménykalapodat
Vagy mások vonzó bundájában vonulsz végig
Életed játszóterein
Mindent megmutattak
Mindent elpusztítottak
A világ elveszett
Darabjai meg együtt vannak
Talán még nincs késő
Mindent megmutattak
Mindent elpusztítottak
A világ elveszett
Csak tegyél úgy, mintha ott se lennék
Válassz
Esetleg szeretni foglak
Esetleg szeretni foglak

Csak válassz
És úgy válassz, mintha ott se lennék
A világ elveszett
A világ elveszett
Csak vállald el
És meg fogod tenni
Igen, rendben
Folytasd
Folytasd